

[Grønning.]

muligt, og derfor maa man efter min Mening være noget betænkelig ved et saa stort Udvalg som kontrolerende Myndighed, som der her er foreslaaet. En helt anden Ting var, om den store Sagkundskab var blevet sat ind paa at udforme denne Lov, saaledes som man tidligere udformede Love, nemlig at hver enkelt Paragraf blev udformet i Detailler, hvorefter alle vedkommende sig havde at rette. Men saaledes er dette Lovforslag ikke udformet, det er udformet meget moderne. Det er en Bemyndigelseslov, man giver faktisk Ministeren fuldstændig Raadighed over, hvordan denne Handel, Produktion og Fordeling skal ske frem i Tiden. Man er i den Retning gaaet overordentlig vidt, idet det f. Eks. af § 3 fremgaar, at hvis der med Tiden sker det og det, saa skal Ministeren ogsaa kunne træffe Foranstaltninger, der tager Sigte herpaa. I Bemærkningerne til § 2 staar der:

„Da det er umuligt at forudse, hvorledes Handel med Foderstoffer vil komme til at ligge ud i Fremtiden, har man foreslaaet, at Ministeren . . . . . skal kunne foreskrive o. s. v.“

Ja, vel: „da det er umuligt at forudse, hvorledes det skal gaa i Fremtiden“! Men tænker den højtærede Minister sig da ikke, at der ogsaa i Fremtiden sidder en Rigsdag, som Ministeren i saa Fald kunde forhandle med om Ændringer til Loven? Eller mener Ministeren, at naar denne Lov er vedtaget, har Rigsdagen ikke noget mere med den at gøre, saa er det Administrationen i Forbindelse med den højtærede Minister, der bestemmer, hvad der skal ske paa de paagældende Omraader? Det ser saaledes ud, thi det fremgaar endvidere af Bemærkningerne til § 10, at der kan tænkes at fremkomme nye Gødningsstoffer. Ja, der kan selvfølgelig tænkes meget af den Slags, men derfor har man ogsaa en Rigsdag, der træder sammen hvert Aar, for at den højtærede Minister kan faa Lejlighed til, naar det er paakrævet, at fremsætte Forslag om Ændringer af de forskellige Love.

Dette Lovforslag er efter min Mening saa moderne, at det faktisk næsten foregriber Tiden. Ja, man faar det bestemte Indtryk, at den, der har skrevet dette Lovforslag, har tænkt sig en Tid, hvor det var rart, at man ikke behøvede at ulejlige Rigsdagen for meget, men hvor det hele kunde ordnes gennem Administrationen i Forbindelse med Ministeren — og saa naturligvis Landbrugsraadet, for det er taget med. Men dette er ikke sket paa Initiativ af den højtærede Minister, men under Forhandlingerne oppe i

Landstinget, hvor det blev sagt, at det vilde være rart, om man paa Omraader som disse, der havde saa stærk Berøring med Landbruget, ikke gav Ministeren Bemyndigelse alene, men bemyndigede ham til i Overensstemmelse med Landbrugsraadet at træffe de og de Foranstaltninger. Ministeren gik ind paa denne Tankegang, og det har ført til, at vi nu har Udsigt til at faa et meget stort Udvalg, som skal træffe Bestemmelser, dels om Efterkontrol og dels om, hvordan hele Ordningen skal praktiseres frem i Tiden.

Det vilde, som sagt, have været bedre, om Sagkundskaben havde samlet sig om at udarbejde de enkelte Paragraffer i Lovforslaget saaledes, at der kunde administreres paa Grundlag af en færdig Lov og ikke paa Grundlag af en Bemyndigelse. Thi vel er det saaledes nu for Tiden, at det paa mange Lovomraader er nødvendigt at give Ministeren endogsaa vidtstrakte Bemyndigelser — det skal jeg aldeles ikke benægte —, men her er et Omraade, hvor der absolut ikke er nogen som helst Nødvendighed for at give Ministeren den mindste Smule Bemyndigelse. Det fremgaar bl. a. deraf, at vi har en Lov, som der har været administreret efter til alles Tilfredshed i 40 Aar indtil denne Dag.

Idet jeg haaber, at jeg kan faa Lejlighed til at drøfte de Synspunkter, jeg her har gjort gældende, med den højtærede Minister i Udvalget, skal jeg ikke her knytte nogle Bemærkninger til Enkeltheder i de forskellige Paragraffer, men for ikke at tage for meget af Tiden her i Salen, skal jeg vente med at komme ind herpaa, til Lovforslaget er kommet i Udvalg. Jeg vil da blot fremhæve en enkelt Ting, og det er for øvrigt det samme Spørgsmaal, som det ærede socialdemokratiske Medlem, det ærede Medlem Hr. Jensen (Lillering) fremdrog, det angaar Tilladelse til at anvende Avner i Foderblandinger. Her er vel navnlig tænkt paa at blande Avner i flydende Melasse, hvad man tidligere har gjort. Spørgsmaalet om Kløveravner har været drøftet. Det kan jo ikke nægtes, at Kløveravner har en vis Foderværdi, omtrent Halvdelen af almindelige Klids. Hvis disse Kløveravner kunde renses tilstrækkeligt, befries for Støv og Ukrudtsfrø, kan det ikke nægtes, at her var et Hjemmeavlsprodukt, som var egnet til Opsugning af den flydende Melasse. Men jeg kan ikke rigtig se, hvorledes det skal blive muligt paa dette Omraade at gennemføre den fornødne Kontrol; det er meget vanskelige Varer at kontrolere og langt vanskeligere end Korn, Oliekager og den Slags Varer. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorledes den